

Generieke en biosimilar geneesmiddelen bevorderen de therapietrouw van oudere patiënten en stellen de diverse Europese zorgsystemen in staat hun kosten terug te dringen

Naar de toekomst toe worden generieke en biosimilar geneesmiddelen nog belangrijker omdat zij in staat zijn aan een steeds ouder wordende bevolking kwalitatief hoogstaande geneesmiddelen aan te bieden tegen een lagere prijs; generieke en biosimilar geneesmiddelen zijn dan ook onmisbaar voor het in stand houden van een duurzame gezondheidszorg. Dat is in een notendop het besluit van de conferentie die onder bescherming van het Belgische Voorzitterschap op 17 november l.l. in het Europees Parlement georganiseerd werd door de European Generic Medicines Association (EGA).

Europa wordt geconfronteerd met het dubbele probleem van een steeds ouder wordende bevolking en een dalend geboortecijfer. Voor de actieve bevolking betekent dit dat zij in toenemende mate zal moeten instaan voor de kosten verbonden aan de verzorging van een steeds groter wordende groep ouderen. “Deze toestand dreigt op termijn niet houdbaar te zijn en het beleid zal keuzes moeten maken,” aldus Greg Perry, Algemeen Directeur van EGA. De voorzitter van EGA, Didier Barret, wees er op dat “er nu al in Europa jaarlijks 30 miljard euro bespaard wordt dankzij het gebruik van generieke en biosimilar geneesmiddelen.”

Professor Steven Simoens, farma-econoom verbonden aan de KU Leuven, ging hier nader op in en stelde dat er per jaar nog eens 16 miljard euro extra bespaard kan worden indien men voor de behandeling van deze oudere patiënten meer beroep zou doen op generieke geneesmiddelen. Overigens zijn het precies de oudere patiënten (I) die de grootste gebruikers van geneesmiddelen zijn; geschat wordt dat tegen het jaar 2060 er 152 miljoen oudere Europeanen zullen zijn (tegenover slechts 85 miljoen in 2008).

Bovendien zijn senioren vaak gepolymediceerd (d.w.z. dat zij meerdere geneesmiddelen tegelijk nemen); en het is ook in hun groep dat men het vaakst geconfronteerd wordt met problemen i.v.m. een gebrekkige therapietrouw; dit betekent dat zij de voorgeschreven behandeling onvolledig opvolgen, of in een aantal gevallen zelfs helemaal stopzetten of simpelweg niet aanvangen. Het gaat hier om een omvangrijk probleem, dat zich volgens bepaalde schattingen voordoet in 25 tot 75% van de gevallen. Vanzelfsprekend heeft e.e.a. nadelige gevolgen voor de gezondheidstoestand van de patiënten zelf, hetgeen op zijn beurt dan weer leidt tot een toename van de kosten, bijvoorbeeld door bijkomende consultaties van de huisarts en/of specialist, ziekenhuisopnames, het opstarten van nieuwe behandelingsschema's, enz. Punt is dat de

oorzaken van deze gebrekkige therapietrouw vaak te maken heeft met de (te hoge) kostprijs van de behandeling(en), stelde Prof. Simoens ; hij is dan ook van oordeel dat er vanuit gezondheidseconomisch standpunt heel wat redenen voorhanden zijn om het gebruik van generieke geneesmiddelen aan te moedigen. Immers, net omdat generieke geneesmiddelen goedkoper zijn, zullen oudere mensen geneigd zijn ze sneller en beter te gebruiken, en vermindert dus het probleem van een gebrekkige therapietrouw en dalen de kosten die daarmee gepaard gaan.

Verder gaf Alan Sheppard van IMS aan dat de komende 5 jaar de octrooien op heel wat belangrijke geneesmiddelen in het publieke domein zullen vallen, waardoor er voor 40% van de markt nieuwe generieke alternatieven beschikbaar gesteld zullen kunnen worden. Dit zal ook het geval zijn voor ziekten die ouderen treffen, zoals hypertensie, hoge cholesterol, depressie, diabetes, gastro-intestinale aandoeningen, reuma, enz. Alan Sheppard pleitte dan ook voor een 'generic first'-beleid voor dié ziekten waarvoor een generiek geneesmiddel beschikbaar is als 'gold standard'-therapie. Maar hij waarschuwde tegelijk ook voor een soort blind optimisme, waarbij men ervan uitgaat dat de generieke geneesmiddelen meteen alle problemen kunnen oplossen. Zo wees hij op het feit dat er ook talloze nieuwe, zeer dure geneesmiddelen op de markt zullen komen. De kost hiervan zal zo hoog oplopen, dat dit nooit gecompenseerd kan worden door de besparingen die te danken zijn aan de generieke en biosimilar geneesmiddelen.

Het spreekt tenslotte voor zich dat om het potentieel van de generieke en biosimilar geneesmiddelen ten volle te kunnen benutten, men komaf moet maken met allerlei obstakels en vertragsmechanismes die deze geneesmiddelen op hun weg vinden vooraleer zij op de markt kunnen komen. In dit verband werd er aan het eind van de conferentie opnieuw verwezen naar de resultaten van het sectoronderzoek dat de Europese Commissie in 2009 gevoerd heeft in de gehele farma-sector. Europees Parlementslid Antonyia Parvanova bevestigde dat *“zulke verdragen een erg negatieve impact hebben op de duurzaamheid van onze Europese zorgsystemen en bijgevolg zo snel mogelijk aangepakt moeten worden.”*

In de paneldiscussie die daarop volgde, onderlijnde Dominik Schnichels, Head of Unit Antitrust (pharma and health services) van het Directoraat-Generaal Mededinging, en één van de sleutelfiguren achter het sectorrapport, dat het dossier verder opgevolgd wordt. Volgens Dominik Schnichels kan het besparingspotentieel van generieke geneesmiddelen met 20 % verhoogd worden indien generieke geneesmiddelen snel toegang krijgen tot de markt, en hiertoe niet op allerlei manieren verhinderd worden.

Voor meer informatie: Olivier Remels, 0477/20.26.65. – or@febelgen.be